

נחתם: 20.03.2022

מועד אחרון להגשה: 04.04.2022

ת.א 14043-04-20
כב' השופט אסולין

בבית משפט השלום
ברחובות

בעניין:

אמירה אליהו ת.ז. 048727051
ע"י ב"כ עוה"ד אריאל פרייברג ו/או יגאל רסקין ו/או מורן
מרחוב אבא הלל 7 (בית סלבר) רמת גן
טל: 03-7412358 פקס: 077-3180983

התובעת

נ ג ד

- 1. עיריית אור יהודה 5000224001**
משדרות אליהו סעדון 122, אור יהודה
- 2. איילון חברה לביטוח 520042169**
מרח' אבא הלל סילבר 12, רמת גן

הנתבעת

באמצעות ב"כ עוה"ד וייזל-רינגל, חברת עורכי דין
בניין AMYC מרכז עסקים הוד - השרון
רחוב הנגר 24 הוד השרון, מיקוד 4527713
טלפון: 09-7453335 פקסימליה 09-7453338

תחשיב נזק מטעם הנתבעת

הגשה חוזר

מוגש בזאת לבית המשפט הנכבד תחשיב נזק מטעם
בלבד כמפורט להלן:

א. פרטי האירוע נשוא התובענה

אירוע נטען מיום:
תאריך לידה:
גיל התובעת במועד האירוע:
גיל התובעת כיום:

ב. הצדדים לתובענה

- בהתאם לנטען בכתב התביעה על נספחיו
הרלוונטי לאירוע הנטען.
- הנתבעת הינה רשות מקומית, הפועלת על פי דין.

כ"ח תמוז תשפ"ב, 27/07/2022

תיק 14043-04-20
ש"קובי אסולין

לאחר שעיינתי בתחשיבי הנזק ובנתוני התיק, לצרכי פשרה
ומבלי לקבוע מסמרות ביחס לתוצאה הסופית, ובשיקול
סוגיית החבות, הנזק והאשם התורם, הערכת הנזק של
התובעת (לפני ניכוי מל"ל ככל שישנו) היא סך בשיעור
12,500 ₪, בצירוף שכ"ט עו"ד והחזר אגרה.
עמדת התובעת תוגש עד ליום 6.10.22.
עמדת הנתבעות תוגש עד ליום 6.11.22.
תז"פ בהתאם ליום 7.11.22.

לנוכח האמור, הדיון הקבוע ליום 6.9.22 ידחה ליום
6.12.22 בשעה 11:30.

התובעת הינה ילידת 1947, בת 75 כיום ובת 70 במועד

ג. מקום האירוע

3. התובעת טוענת כי "עת צעדה ברחוב העצמאות, בסמוך לבית מספר 8, באור יהודה, נתקלה רגלה של התובעת במוט ברזל אשר בלט מהרצפה" – סעיף 3 לכתב התביעה (להלן: "האירוע/התאונה").
4. התובעת נמנעה מלספק פרטים מהותיים אודות מאפייניו ותיאורו המדויק של המפגע הנטען, מהיכן באה ולאן היו מועדות פניה, האם היה האירוע בזמן עבודה ו/או בדרך לעבודה, באיזו שעה ארע המקרה הנטען והמוכחש, האם יש עדים לאירוע, מה עשתה מיד לאחר קרות האירוע הנטען, ובכלל הכיצד יש מוט ברזל שבולט מהרצפה ומה מהותו, כאילו לחשוב שיש ברשות מוטות ללא תכלית היוצאים להם ככה סתם מבטן האדמה ללא כל תכלית.
5. זיהוי של אותו "מפגע" נטען לכאורה (מוכחש) עלה ממכתב הדרישה של התובעת לנתבעת אשר נשלח אליה עוד ביום 10.08.2017 וכן עולה שוב במסגרת התמונות אשר צורפו לכתב התביעה, לפיו המדובר בעמוד אשפתון של תחנת אוטובוס.
6. דרישת התובעת מיום 10.08.2017 לפיצוי נדחתה עם ידי הרשות וזאת מכתב דחיה מסודר ומנומק מיום 11.03.2018 ואשר תוכנו מדבר בעד עצמו.
7. למעשה, למרות שהתובעת נמנעת מפירוט המחוייב, הרי טענת התובעת הינה כלפי תקינות ותפעול תחנת האוטובוס תוך העדר טענה בדבר הפרה של חובה חקוקה כנגד העירייה לתחזוקה ותפעול תחנת אוטובוס, וזאת משום שידוע לתובעת שממילא לא תחנות אוטובוס לא מוקמות על ידי הרשות המקומית, אלא מוקמות וממומנות ומבוצעת על ידי משרד התחבורה, והינם באחריותו של המשרד הממונה כאמור (הרשות הארצית לתחבורה ציבורית - https://www.gov.il/he/departments/public_transportation_authority/govil-landing-page)
8. [כמו גם; המסמכים הרפואיים אשר צירפה התובעת אינם מצביעים על פגימה מהותית ובוודאי שאינם מצביעים על נזק צמיתה כלשהו, כאשר למעט המסמכים הרפואיים הסמוכים לאירוע הנטען והמוכחש, המסמכים הרפואיים הנלווים נדמה וכי הינם נסיון של התובעת לעשות מקצה שיפורים למצגי הפגימות, אשר כלל אינם קשורים לאירוע הנטען והמוכחש. כל לא ברור כיצד מספר חודשים לאחר האירוע מצינת התובעת לרופא המטפל על נזק ביד ולאחר מכן בכל הגוף ולאחר מכן גם בברך (כאשר נזקה הנטען מזמן אמת הוא בכף הרגל) ותמוה כיצד אף מגדילה כחצי שנה לאחר האירוע לטעון בפני מומחה רפואי כי נפגע בכלל בגב.
9. המסמכים הרפואיים בסמוך לאירוע הנטען והמוכחש מדברים בעד עצמם, כמו גם התמונות אשר צירפה התובעת (שלכאורה הינם מזמן אמת) עולה כי נזקה של התובעת הינו לא יותר מאשר מספר שריטות ליניאריות בשוק רגל ימין.
10. יובהר כי לא ברור הכיצד נוצרו שריטות בשוק הרגל כתוצאה ממפגש כף רגל עם מוט אנכי, וסביר הוא כי התובעת כלל לא נפגעה במקום בו טענה.
- גם בהדמיה של כף הרגל, מזמן אמת, לא נראו שום ממצאי פגימה.
11. לא רק זאת, התובעת לא צרפה לתובענה ולו תיעוד כי האירוע והנזק הנטען הינם תוצאה של נפילה בכלל וברחוב הצמאות הנטען בפרט ואף כתוצאה מהמפגע המתואר (והמוכחש). דהיינו, לגרסת הנפגע אין כל תימוכין.
12. כמו כן, מבדיקות שערכה הנתבעת עולה כי גרסת התובעת אינה עקבית ואף רצופה בסתירות מהותיות הן לעניין מקום האירוע והן לטיב והיקף הנזק הנטען.
13. לא רק זאת, גם מגובה אותו "מוט" נטען שהחזיק את פחון האשפה השייך לתחנת האוטובוס, קשה להניח כי המדובר בפגיעה הנטענת וכי אותו מוט הינו מקור הנזק הנטען.

14. אשר על כן, מוכחש עצם קרות האירוע, תיאור האירוע, קיומו של סיכון כלשהו אשר יש בו להקים אחריות לעירייה ו/או כדי לגרום לאירוע הנטען והמוכחש.
15. הנתבעת בחנה והשוותה את המקום הנטען, בתמונות ממערכת האינטרנט (גוגל) מזמנים שונים, ועולה כי זמן קצר ביותר לפני האירוע הנטען ניתן לצפות בקיומו של פחון/אשתפון במקום.

צילומים מאוחרים יותר מגוגל, זמן קצר לפני האירוע הנטען, בו ניתן לראות קיומו של האשפתון - צורפו לכתב ההגנה.

16. עמדת הנתבעת היתה והינה עדיין כי לאחר מברור עם הגורם הרלוונטי, באשר לפשרו של העמוד הנטען וכפי המופיע בתמונות שצורפו לפניית התובעת, עסקינן בעמוד עליו מורכב אשפתון שהיה מצוי בסמוך לתחנת אוטובוס הנמצאת במקום.

עוד הובהר לתובעת כי במועד הארוע הנטען ו/או בסמוך לו, ו/או בכל מועד אחר, הנתבעת ו/או מי מטעמה לא נקטו בכל פעולה להסרת האשפתון, בוודאי וודאי שהנתבעת ו/או מי מטעמה מעולם לא הסירו את האשפתון תוך הותרת העמוד במקומו.

עמדת הנתבעת היא כי **המדובר ככל הנראה במעשה ונדליזם, שבוצע על ידי מאן דהוא, ללא ידיעת הנתבעת ו/או מי מטעמה ומבלי שהנתבעת היתה יכולה לדעת עליו מבעוד מועד ו/או בזמן אמת. עסקינן, איפוא, בארוע חיצוני, פתאומי אשר ככזה לא היה ואינו יכול להיות בשליטת הנתבעת ועל כן היא דוחה כל טענה לאחריות מצדה.**

ד. העדר אחריות הנתבעת

17. העירייה עושה ככל שביכולתה, ואף מעבר לכך, בהתאם למשאבים העומדים לרשותה על מנת להבטיח את בטיחות תושביה ולתקן מפגעים המתגלים בשטחי שיפוט. ואולם, הלכה פסוקה ומושרשת היטב הינה, כי אחריות הנתבעת אינה אחריות אבסולוטית. **הנתבעת אינה יכולה להיות בעת ובעונה אחת בכל מקום לא כל שכן לצפות מראש ארוע פתאומי ויוצא דופן של עקירת אשפתון מבסיסו שלא על דעתה, על ידי גורמים שאינם ידועים לה ושאינם בשליטתה.** לא ניתן לחייב את הנתבעת לבדוק כל העת, בו זמנית את כל המדרכות אשר בתחומה בכל רגע נתון ולתקן כל מפגע לכאורה, ואין להטיל אחריות על העירייה בגין כל תאונה בתחומה.

18. עוד ציינה הנתבעת כי מבלי לפגוע באמור לעיל, ולמעלה מן הצורך יצויין, כי מהתבוננות בתמונות שצורפו המדובר במדרכה רחבת ידיים כאשר העמוד הנטען על ידי התובעת מצוי בקירבת שולי המדרכה. במצב דברים זה, ברי כי התובעת יכלה ללכת במדרכה מבלי להיתקל בעמוד ואף להימנע מהיתקלות בו, בנקל וללא מאמץ. לא ברור, איפוא, מדוע התובעת בחרה ללכת דווקא בצידי המדרכה הגם שיכלה לצעוד בבטחה במרכזה. ויודגש; אין המדובר במפגע נטען שהינו נסתר מן העין. כפי המשתקף מהתמונות המדובר בעמוד שקשה שלא להבחין בקיומו.

בנסיבות האמורות, הרי התובעת לא שמה ליבה לדרכה, הסתכנה מרצונה וככל שהארוע הנטען והמוכחש התרחש, אזי הוא ארע מחמת רשלנותה הבלעדית. בנסיבות אלה אין לתובעת לבוא בטרוניה אלא כלפי עצמה ויש לזקוף לחובתה אשם תורם בשיעור של 50% לפחות.

19. הנתבעת תטען כי לא הייתה כל רשלנות ישירה ו/או שלוחית ו/או חוסר זהירות ו/או הפרת חובה חקוקה מצד הנתבעת ו/או עובדיה ו/או מנהליה ו/או שלוחיה ו/או מי מטעמה לא באופן מפורש ולא באופן אחר.

20. **הנתבעת תוסיף ותטען כי פעלה באופן זהיר וסביר וכמצופה ממנה כרשות מקומית.** הנתבעת עושה כל שביכולתה בהתאם למשאביה וקופתה הציבורית, על מנת לדאוג לבטיחות תושביה ורכושם, לרבות תחזוקה שוטפת של הכבישים, השבילים והמדרכות המצויים בתחומי שיפוט וכן באמצעות הפעלת סיורים יזומים ומוקד עירוני הפעיל כל ימות השבוע לאורך כל שעות היממה לשם קבלת מידע ודיווחים שוטפים, בין היתר אודות מפגעים ומכשולים. הנתבעת עושה כל שביכולתה, עם קבלת דיווח כאמור, להסרת כל מכשול נטען. ואולם, במקרה דנן, הנתבעת מכחישה כל ידיעה בדבר קיומה של "מדרכה שאינה סדורה" הנטענת בכתב התביעה.

21. מבלי לפגוע באמור לעיל ובנוסף, הלכה פסוקה הינה, כי מדרכות, כבישים ורחובות אינם משטח סטריילי ואין להתייחס אליהם כאל מקום שאין בו סדקים, בליטות, שקעים ו'גלים' של שיפועים כאלה ואחרים (ע"א (י-ם) 4344/97 ג'ני כהן נ' עיריית רמת גן (לא פורסם); ת.א. 3783/04 פאדילה נ' מועצה מקומית סאג'ור (לא פורסם)).

22. כמו גם, הנתבעת אינה יכולה להיות בעת ובעונה אחת בכל מקום ומקום ברחבי העיר ולדעת בזמן אמת אודות כל מפגע ו/או מכשול. קל וחומר משעה שהמדובר במפגע שככל ונוצר, שלא בידיעת הנתבעת.

23. לא ניתן לחייב את העירייה לבדוק כל העת את כל המדרכות ואת כל הכבישים ו/או מעברי החציה והשבילים בכל רגע נתון ולתקן כל שקע ו/או סדק ולא ניתן להטיל אחריות על העירייה על כל תאונה בתחומה.

24. כמו כן, בתחומה של העירייה יש עשרות רבות של קילומטרים של מדרכות, כבישים, שבילים, צמתים, גינות ועוד, שנעשה בהם ללא הפסקה שימוש על ידי מאות ואלפי אנשים וכלי רכב. העירייה פועלת מיד כאשר היא מאתרת ו/או מדווחים לה על מפגע ובוודאי כאשר היא מדווחת ו/או מאתרת מפגע של ממש ובוודאי ופועלת למזעור כל מפגע וביטולו של כל סיכון מוגבר. זאת באמצעות סיורים יזומים לאיתור ומניעת מפגעים והפעלת מוקד עירוני לשם קבלת דיווחים שוטפים.

25. **יודגש כי בקשר לנשוא האירוע הנטען, לעירייה לא היה מידע מבעוד מועד ו/או בזמן אמת לקיומו של המפגע הנטען וזאת למרות פעילותה באופן הנדרש והסביר בנסיבות העניין בפועלה השוטפת.**

מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה שלעיל ומבלי להודות בעצם קרות התאונה ו/או קיומו של "מכשול" ו/או בחבות כלשהי לתוצאותיה, תוסיף הנתבעת ותטען כדלקמן:

לא ניתן לייחס לנתבעת כל אחריות לאירוע. התאונה הנטענת, אם בכלל ארעה, ארעה כתוצאה ממעשיה ו/או מחדליה ו/או חוסר הזהירות ו/או חוסר המיומנות ו/או רשלנות בלעדית של התובעת אשר מצאה ביטוי במעשים ו/או במחדלים שלהלן:

- (א) הלכה באופן שאינו סביר וזהיר, בנעלים שאינם מתאימות ו/או בכל אופן אחר.
- (ב) הלכה כשהיא מבצע סימולטנית פעולות מסוכנות ו/או לא התייחסה לנעשה סביבה.
- (ג) התאונה ארעה כתוצאה מנסיבות ו/או גורמים הקשורים לתובעת ו/או הידועים לה.
- (ד) לו פעלה בזהירות הנדרשת לא הייתה מתרחשת התאונה ו/או באופן בו התרחשה.
- (ה) מהתמונות שצורפו כנספח ב' לתובענה נראית המדרכה רחבה במיוחד ופגיעתה המוכחשת ארעה, איפוא, אם בכלל, בשל התעלמותה ממנו ו/או רשלנותה הבלעדית.

26. למען הסק ספק יובהר כי בנסיבות העניין גם לא ניתן להעלות ו/או לייחס כל רשלנות כנגד העירייה לרבות כל טענה בדבר רשלנות רבתית או הפרה של חובה חקוקה כנגד העירייה לתחזוקה. למותר לציין כי אין באמור כדי לגרוע מטענות העירייה כי דין התביעה כנגדה בנוזיקין – דחיה.

27. כך גם המסמכים הרפואיים אשר צירפה התובעת אינם מצביעים על נזק צמיתה כלשהו, כאשר למעט המסמכים הרפואיים הסמוכים לאירוע הנטען והמוכש, המסמכים הרפואיים הנלווים נדמה וכי הינם נסיון של התובע לעשות מקצה שיפורים למצגי הפגימה הנטענת בתביעתה לאחר ייעוץ משפטי.

28. אשר על כן, הנתבעת תטען כי לא רובצת לפתחה כל אחריות בכל הקשור לאירוע הנטען בתובענה והיא מכחישה את נסיבות האירוע ולחילופין מכחישה כל קיומה של רשלנות ו/או חבות כלשהי לאירוע.

29. מבלי לגרוע מכל האמור לעיל, העירייה אינה אחראית באחריות מוחלטת לכל אירוע ו/או מפגע ו/או תאונה אשר התרחשה בתחומה. אין המדובר בחובה אבסולוטית. חובת זהירות לא תוטל כל עוד המדובר בסיכונים סבירים אשר החיים והתנהלותם של דברים באופן שוטף לוקח את קיומם בחשבון.

30. מושכלות יסוד הן, כי נפילה או התחלקות היא תופעה רגילה בחיים, ובמקום פתוח על אחת כמה וכמה (ת.א. 277/59 פרלשטיין נ' מעלה החמישה פ"מ לח 104 בעמ' 108). עוד נפסק זה מכבר, כי עצם העובדה כי אדם התחלק ונפל- אין בה לכשעצמה כדי להצביע על רשלנות הבעלים ו/או המחזיק במקום. אין המדובר באחריות מוחלטת ועל התובעת להוכיח כי העיריה התרשלה (שם; כן ראה דברי בית המשפט בת.א (ת"א) 60554/04 אברג'יל שרה נ' עיריית הרצליה (לא פורסם) בסעיף 5 לפסק הדין). כפי שיפורט להלן, התובעת לא עמדה בנטל זה.

31. זאת ועוד; הלכה פסוקה ומושרשת היטב הינה כי חיי היום יום רצופים סיכונים טבעיים ורגילים אשר בגינם לא מתגבשת חובת זהירות קונקרטית אלא אך בגין סיכונים בלתי סבירים - אותם סיכונים שהחברה רואה במידת חומרה יתרה שיש לנקוט בגינם אמצעי זהירות (ע"א 145/80 ועקנין נ' המועצה המקומית בית שמש פד"י לו 113 בעמ' 126-127).

32. נדמה כי כל מסקנה אחרת פירושה חיובה של הנתבעת בהצבת פקחים בכל פינה מרחבי העיר, שבעה ימים בשבוע 24 שעות ביממה. ברי כי חיוב כאמור אינו סביר ואף בסופו של יום יטיל על הנתבעת - ומכאן שעל הציבור כולו - בהיותה של הנתבעת גוף ציבורי שקופתה כספי ציבור, גזירה שלא ניתן לעמוד בה.

33. הנתבעת תציין עוד בהקשר זה, כי כבר נפסק שסיווגו של אירוע נפילה כמקום אחריות תלוי בעיקר בשני גורמים: "זירת האירוע" ו "גובהו או עומקו של המכשול שבגיניו ארע הנפילה" (ראה ת.א. 60554/04 אברג'יל שרה נ' עיריית הרצליה (לא פורסם) בסעיף 8 לפסק הדין). **במקום שבו למראית עין בלבד, נראה כי המדובר בפחון אשר כנראה ונותק בשל מפגע מזק אויר או כתוצאה מיד מכוונת (הואיל ולא ייתכן שאשפתון סתם ככה "נעלם לו") הרי אין לראות בכך כשל או רשלנות של הרשות.**

34. עבור הנתבעת בטיחות העוברים ושבים העושים שימוש במדרכה, ניצבת לנגד עיניה לאורך כל השנה והיא נוקטת בכל הפעולות המתבקשות ממנה לשם הבטחת בטיחותם ושלומם.

כך למשל, אצל הנתבעת קיימת מחלקה -מחלקת ש.פ.ע, אשר עובדיה לרבות מנהלה אחראים במשך כל השנה, בין השאר, לתחזוקת מדרכות ורחובות, לרבות איתור, מניעה וטיפול בכל מפגע ו/או מכשול במדרכה - בין שמובא לידיעת הנתבעת מראש ובין שמאותר על ידה באופן יזום. הנתבעת באמצעות גורמיה המקצועיים והמוסמכים אף מפעילה סיורים יזומים של פקחים מטעמה ברחבי העיר לשם איתור ומניעת מפגעים לרבות במדרכות. זאת ועוד; הנתבעת דואגת להפעיל מוקד עירוני הפעיל 24 שעות ביממה וזאת לשם קבלת דיווחים אודות מפגעים ו/או תקלות, לרבות במדרכות המצויות בתחומי שיפוט ובאחריותה. עם קבלת דיווח, הנתבעת פועלת בהקדם האפשרי באמצעות אנשי המקצוע מטעמה לטיפול ותיקון בהתאם לנדרש.

35. **למרות כל אלו - יודגש כי העיריה אינה יכולה להיות בעת ובעונה אחת בכל מקום ומקום מרחבי העיר ולדעת מבעוד מועד ו/או בזמן אמת אודות כל מפגע או מכשול.**

קל וחומר כאשר במוקד העירוני של הנתבעת לא התקבל כל דיווח מקדים.

36. הנתבעת תטען כי באשר למפגע נשוא התובענה (נטען ומוכחש) - מבדיקה שערכו נציגי הנתבעת המוסמכים נמצא, כי **במועד האירוע נשוא התובענה ואף בסמוך לו, לא אותרה במוקד העירוני ו/או אצל כל גורם אחר בנתבעת כל פניה ו/או דיווח בקשר למפגע הנטען.** דהיינו, ומבלי לפגוע בכלליות הכחשת האירוע ונסיבותיו, הרי שבהעדרו של דיווח כאמור, מטבע הדברים, הנתבעת אינה מצויה בכל מדרכה ומדרכה מרחבי העיר בכל רגע נתון, כך ממילא נבצר מהנתבעת לדעת מבעוד מועד אודות המפגע (הנטען והמוכחש) ולתקנו ו/או לדרוש תיקון.

37. **מבלי לפגוע בכל האמור לעיל, ובנוסף, הנתבעת תטען כי היא נהגה ונוהגת כרשות מקומית סבירה, תוך נקיטת מלוא אמצעי הזהירות הסבירים הנדרשים ממנה ופעלה בהתאם לכל המצופה ממנה, ואף למעלה מכך, בכל הנוגע לשמירה על תחזוקה נאותה של המדרכות בתחומי שיפוט בכלל והמדרכה נשוא התובענה בפרט.**

38. **אשם תורם** : ככל ובית המשפט ימצא חו"ח כי על העירייה אחריות לאירוע כי אז הנתבעת תטען כי יש לייחס לתובעת אשם תורם ניכר לקרות האירוע (הנטען והמוכחש) זאת הואיל ועל ההולך בדרך להתבונן כיצד והיכן הוא הולך וליתן תשומת לב לנעשה סביבו ובדרכו. יפים לענין זה דברי בית המשפט בת.א (קריות) 972/08 **אביטל נ' עירית עכו** (לא פורסם), שם נאמר :

"...כלל ידוע הוא כי ההולך בכבישים ובמדרכות, צריך להתבונן היכן הוא מניח את רגליו ואין הוא פוטר עצמו מהצורך לעשות כן, גם מקום שהנתבעת התרשלה בתחזוקת המדרכה. העובדה שהתובעת לא הלכה בדיוק במקום זה קודם לכן כטענתה..., אין בה כדי להסיר כל אחריות להתבונן על הדרך בה היא הולכת ואין ההולך במדרכות העיר, כל עיר שהיא, לצאת מהנחה כי מדובר במשטחים חלקים ומושלמים אשר לא ניתן לצפות כי יהיו בהם פגמים כאלה ואחרים. ..."

לצרכי פשרה בלבד ומבלי לפגוע בכלליות הכחשת האירוע ותוצאותיו כמו גם אחריות לו, הנתבעת תטען כי יש להטיל על התובעת אשם תורם בשיעור של **50% לפחות**.

ה. **שאלת הנזק**

מבלי לפגוע בכלליות ההכחשה, הן לעניין עצם קרות האירוע והן לעניין אחריות הנתבעת, **ולצרכי פשרה בלבד** תתייחס הנתבעת לשאלת נזקה הנטען של התובעת כמפורט להלן.

תיאור הנזק הרפואי והנכות

39. מהתיעוד הרפואי שצורף לתביעה ולתחשיב הנזק עולה כי התובעת נחבלה בקדמת שוק רגל ימין. התובעת לא צירפה לתביעה חוות דעת רפואית ועל כן, **ברי כי לא נותרה לה כל נכות צמיתה**.

ו. **התייחסות לרכיבי הנזק**

• **הוצאות רפואיות**

40. המדובר בנזק מיוחד הטעון הוכחה.

41. כל הוצאותיה הרפואיות של התובעת - ככל שהיו - מכוסות על ידי קופת חולים לרבות טיפולי שיניים במסגרת הוראות חוק ביטוח בריאות ממלכתי (ראה לעניין זה ע"א 5557/95 **סהר חב' לביטוח נ' אלחדד** פד"י נא (2) 724).

• **הפסד השתכרות (עבר ועתיד)**

42. אין – כבר במועד התאונה היתה פנסיונרית ולא עובדת.

• **כאב וסבל**

43. במרוצת השנים נקבעו בפסיקת בתי המשפט עקרונות מנחים באשר לפסיקת פיצויים בגין כאב וסבל. כך למשל יש לקחת בחשבון את גילו של הנפגע, חומרת הפגיעה ותוצאותיה ארוכות הטווח לרבות פגיעה בהנאות חיים, סיכויי החלמה, כיעור, הטיפול הרפואי לו נזק הנפגע, אופיו של טיפול זה ועוד (ת.א. (י-ס) 1597/97 **פלוני נ' ויתקין** פ"מ תשס"ד (1) 508 בסעיף 13 לפסק הדין).

44. בענייננו, המדובר בתובעת שלא אושפזה, לא נותחה ולא עברה טיפולים אחרים זולת טיפול אחד בודד ומספר ביקורים של מעקב רפואי.

45. כמו כן, נראה כי התובעת החלימה זה מכבר וכי סבלה וכאביה היו לפרק זמן קצר.

46. בהתחשב במכלול נתונים אלה, ולצרכי פשרה בלבד, מוצע לפצות את התובעת בראש נזק זה בסך של-

₪ 3,500

• ניידות/נסיעות

47. למותר לציין כי חרף טענות התובעת להוצאות נסיעות וניידות, התובעת ממילא לא צירפה לתחשיבה ולקבלה אחת ו/או אסמכתא אחרת בדבר הוצאות כאמור, הגם שהמדובר בנזק מיוחד שיש להוכיחו.

בנסיבות אלה, לנתבעת לא נגרמו הפסדי הוצאות ולכן לא תפוצה בראש נזק זה.

• עזרת צד ג'

48. למותר לציין כי חרף טענות התובעת לפיצוי בראש נזק זה, לא הוצגה שום חשבונית קבלה או אסמכתא בדבר הוצאה כלשהי שנעשתה. למרות זאת, תוך התייחסות לטענת התובעת כי נעזרה בבני משפחה, ולצרכי פשרה בלבד, מוצע לפצות את התובעת בראש נזק זה בסך של:

₪ 2,500

ז. שיהוי

יש לקחת בחשבון גם את השיהוי הרב של למעלה מ-5 שנים ממועד האירוע ועד הגשת התביעה – והפגיעה הראייתית של שנגרמה לנתבעת. בשל המועד הרב שעבר קיים קושי רב אצל הנתבעת להפנות את התביעה כנגד הגורם מקים התחנה (המשרד הממשלתי).

ח. כימות

49. בהתעלם גם משאלת החבות, ועל פי התחשיב שלעיל, ולצרכי פשרה בלבד,

₪ 6,000

סך נזקי התובעת הנם:

₪ 2,000 -

50. בניכוי אשם תורם

ט. סיכום הצעת הנתבעת לפשרה לאחר ניכויים

51. הנתבעת תציע, איפוא, לצרכי פשרה בלבד, ובהתעלם משאלת החבות, לפצות את הנתבעת לאחר הפחתת אשם תורם בסך כולל של -

₪ 4,000

חתום דיגיטאלית

דן רינגל, עו"ד

ב"כ הנתבעת

